

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.76

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím

Egy ideges ember naplójából.

Forrás:

Pesti hírlap.

Bp.

1913

X/4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Egy ideges ember naplójából.

Levél Wittmannhoz.

Illőbb volna, ha ezeket a sorokat szeretett székesfővárosunk tanácsához intézném, mert az elégtétel, melyért számos polgártársammal együtt epedek, voltaképp nem a levegőben van, hanem a városházán. De ehhez, — fájdalom — nincs idő; mire panaszos levelem az iktatók, kiadók s egyéb közigazgatási fórumok ülönböző retortáin átmenne, körülbelül benne volnánk a tavaszban s ekkorra — úgy hiszem — talán maga a sérelem is megszűnik. Ez az oka, hogy önhöz fordulok, tisztelt Mester, hiszen Ön az egyedüli földi lény, aki elrabolt nyugalomunkat visszaadhatja.

Tisztelt Mester, tudom, hogy Ön nem igen jár abban az utcában, melyet gróf Zichy Jenő dexcellen-ciájáról nevezett el a székesfőváros közmunkatanácsa, de most kérnem kell, ne sajnálja a fáradságot s kormányozza repülőgépet e nyomorult utca fölé, mely nappal oly szomorú, mint egy fegyházi udvar, éjjel ellenben oly hangos, mint egy dalesarnok nézőtere. Ez az utca most abban a kiténtetésben részesül, hogy a főváros urai fenckestül felforgatják. Nem vagyok benne egészen biztos, hogy mit akarnak vele, lehet, hogy a gázcsöveket, a vízvezetéket, a villamosáramot javítják, lehet, hogy aszfaltot borítanak a viharedzett utca keblére, de akármilyen, annyi bizonyos, hogy a mi életünk az első kapavágás óta igazán nem mondható életnek többé. Arról nem beszéllek, hogy a munka itt reggel öt órakor kezdődik s így az önök alázasatos szolgálója, e sorok szerény írója, akit az istenek azzal vertek meg, hogy éjszakai munkával kell megkeresnie a kenyerét, már hetek óta különös szerenádra ébred: ablakai alatt

vasas teherkocsik dübörögnek, egy zordon férfihang brutális polémiát folytat több láthatatlan egyénnel, miközben többé-kevésbé célzó modorban emlékezik meg fölmenő ágbeli rokonaik istenéről, más haragos férfiak acélkalapácsal verik az utca kövezetét, néhány vidám kedély pajkos népdalokat énekel, szóval: mókásan értésemre adják, hogy itt az ideje abba hagyni a lustálkodást. Igaz, hogy én csak két órával a hangverseny előtt hunytam le a szemcimet, de az ő álláspontjuk is jogosult: ha az arató munkás föl tud kelni hajnali ötkor, akkor a székesfővárosi neuraszténikus se tespedjen kilencig a párnái között. Ez rendben volna; elvégre kévészedő kislányoknak is születettem volna s akkor magamtól is fölkelnék a hajnali órákban. De az már — Jupiterre mondom — nincs rendben, hogy nappal is elzárják előlem az utat, melyen szerény lakásomhoz eljuthatok. Emelkedjék, kedves Mester, a gróf Zichy Jenő-utca fölé s akkor meg fogja látni, hogy panaszom csakugyan jogosult. Turista vagyok, nem riadok vissza egy-két nyomorult gecsértől, a vörthi tavat is átusztam már ebédelőtti appetitoriumnak, de mi tagadás, nem vagyok többé huszesztendős siheder s így az emberfölötti sportolásban már nem igen találok örömet. Mert miről van szó? Ha el akarom érní a kapumat, akkor előbb meg kell másznom néhány fiók-Matterhornt, át kell gázolnom a moesarakon, melyek a vízvezeték csöveiből táplálkoznak, szédítően keskeny járdakoeka-hidak fölött kell lebegnem ég és föld között s végre is szárnyaszegetten kell behullanom abba a szakadékba, mely gázcsövekkel, kábelekkal és egyéb kinzó eszközökkel van kipárnázva.

Igy áll a dolog a gróf Zichy Jenő-utcában s egyelőre még csak remény sincs rá, hogy az égbenyülő földsáncokat eltakarítsák. Csak idő kérdése

tehát, hogy összetört tagokkal fognak bevinni bennünket a Rókus-kórházba, — ha Ön, tisztelt Mester, meg nem könyörül rajtunk. Ön jó ember, van szíve s így bizonyára nem zárkózik el ama kérésünk elől, hogy rendezzen be repülőgép-közlekedést a néhai, vidám kegyelmes ur utcájában. A Gyár-utcában kényelmesen startolhatunk, aztán majd siklórepüléssel fogunk leszállni a ház előtt, ahol szeretteink szivszakadva várnak bennünket. Teljesítse kérésünket, drága Mester, s két-háromszáz ember hálafohása fog felszállani Önért a jó isten trónusa elé.